

3. De samlede udgifter til kompensationer og sagsomkostninger vedrørende erstatningskrav udgør i alt 10,6 mill. kr. (kompensation 9,6 mill. kr. og udgifter til sagsomkostninger 1,0 mill. kr. Ud-

gifterne vedrørende erstatninger afholdes som nævnt af staten, amtskommune og kommune med $\frac{1}{3}$ hver). De samlede udgifter skønnes at fordele sig således:

Samlede udgifter vedrørende frigørelsesafgift, herunder henstandsrenter, og grundskyld (kompensation) samt udgifter til sagsomkostninger vedrørende erstatningskrav

Finansår	staten	amtskommuner	kommuner	I alt
	mill. kr.	mill. kr.	mill. kr.	mill. kr.
1986	1,1	2,0	2,2	5,3
1987	0,9	1,6	1,8	4,3
1988	0,2	0,4	0,4	1,0
	2,2	4,0	4,4	10,6

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Der er i § 1 henvist til den gældende lovbestemt godkendelse. Der vil blive fremsat ændringsforslag, når folketinget har taget stilling til det forslag til ændring af lov om by- og landzoner, L 147, som behandles i folketinget.

Til nr. 1.

Den foreslåede nye bestemmelse indeholder i stk. 1 hovedreglen i den generelle adgang til at tilbageføre arealer til landzone.

Kommunalbestyrelsen skal i forbindelse med kommuneplanlægningen foretage en vurdering af, om der i kommunen findes byzonearealer eller sommerhusområder, som ikke skal anvendes til det udlagte formål inden for en overskuelig årrække. Kommunalbestyrelsen kan også foretage en vurdering af, om byudviklingen nu mere hensigtsmæssigt bør foregå i andre områder end oprindeligt planlagt, og om dette kræver udlæg af nye byzonearealer.

Hvis overvejelserne resulterer i, at byzonearealer eller sommerhusområder skal tilbageføres til landzone, er der i den nye bestemmelse givet en mulighed for at ændre zonegrænserne.

I kommuneplanen eller et tillæg hertil optages der en afgrænsning af de arealer i byzone og sommerhusområder, der agtes tilbageført til landzone, jfr. det samtidig fremsatte forslag om ændring i lov om kommuneplanlægning. Afgrænsningen i kommuneplanen danner grundlag for kommunalbestyrelsens beslutning efter stk. 1. Afgrænsning kan være sket som følge af regionplanlægningslinier herfor, jfr. i øvrigt bemærkningerne til nr. 2. Beslutning om tilbageførelse af arealer til landzone foretages uden udarbejdelse af en lokalplan.

Kommuneplanens eller kommuneplantillæggets overensstemmelse med regionplanlægningen og eventuelle landsplandirektiver påses af amtsrådet henholdsvis Hovedstadsrådet, jfr. kommuneplanlovens § 8, stk. 1. Regionplanmyndigheden skal således også påse, at en kommuneplan eller tillæg hertil ikke indeholder bestemmelser om tilbageførelse af arealer til landzone, som strider mod den overordnede planlægning, og skal i givet fald nedlægge veto mod planens vedtagelse, jfr. kommuneplanlovens § 8, stk. 2.

Hvis særlige landsplanmæssige hensyn eller andre forhold undtagelsesvis gør sig gældende, kan miljøministeren endvidere træffe beslutning om, at en kommuneplan eller et tillæg hertil ikke kan vedtages endeligt af kommunalbestyrelsen. Planen (eller tillægget) kan da først få retsvirkning, såfremt den godkendes af ministeren, eventuelt efter ændringer, jfr. kommuneplanlovens § 10, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 2 svarer til den gældende regel i by- og landzonelovens § 2 a, men bestemmelsen er uden den begrænsning, at overførelse kun kan ske vedrørende arealer, der i en før 1. januar 1970 godkendt byudviklingsplan var henført til inder- eller mellemzone eller i en før samme dato stadfæstet bygningsvedtægt er udlagt til sommerhusområde. Hertil kommer, at private grundejere kan rejse krav om erstatning ved et areals tilbageførelse, jfr. den foreslåede erstatningsregel i § 18 a.

En ansøgning om at få et areal tilbageført til landzone kan imødekommes, hvis det er ubetænkeligt ud fra planlægningsmæssige hensyn. Hovedreglen om tilbageførelse af arealer til landzone er, at kommunalbestyrelsen på grundlag af kommuneplanen foretager den nødvendige justering af zonegrænserne. Men i forbindelse med en mere detaljeret anvendelse af et byzoneareal (f.eks. ved en ud-